

Pavlus'un Yetkisi ve Müjde

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: 2Pe 3:15, 16; Galatyalılar 1; Flp 1:1; Gal 5:12.

HATIRLAMA METNİ: “Şimdi ben insanların onayını mı, Tanrı'nın onayını mı arıyorum? Yoksa insanları mı hoşnut etmeye çalışıyorum? Eğer hâlâ insanları hoşnut etmek isteseydim, Mesih'in kulu olmazdım” (Galatyalılar 1:10).

Öğrenciler üniversitede kampüslerinde ırkına, cinsiyetine, sosyal statüsüne veya dinî inancına bakılmaksızın herkesin katılabileceği bir merkez kurmuşlardı. Diyelim ki yıllar sonra bu öğrenciler kampüse geri geldiğinde, başka öğrencilerin bu merkezi yeniden düzenlediğini görsünler. Herkesi bir araya getirecek, sosyalleşme adına tasarlanan büyük alanlar yerine, bu alan birçok küçük odalara bölünmüş ve ırk, cinsiyet vs. temel alınarak girişi kısıtlanmış olsun. Bu yeni tasarımdan sorumlu öğrenciler, yüzyıllar öncesinde tesis edilmiş olan uygulamalardan kaynaklanan bir yetkiyle bu değişiklikleri yaptıklarını öne sürebilirler.

İşte bu, Pavlus'un Galatyalılar'a yazdığı mektubunda karşılaştığı duruma benzemektedir. Onun, diğer uluslardan olanların sadece iman temelinde katılabilmelerine ilişkin planı, sahte öğretmenler tarafından diğer uluslardan olanların üye olmadan önce sünnet olmaları gerektiğinde ısrar edilerek zora sokulmuştu.

Pavlus, bu görüşün bizzat Müjde'nin özüne yapılan bir saldırı olduğunu görmüştü; bu yüzden bir yanıt vermeliydi. İşte bu yanıt, Galatyalılar'a yazdığı mektuptur.

*8 Temmuz Sebt Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Mektup Yazarı Pavlus

2.Petrus 3:15, 16'yı okuyun. Bu ayetler bizlere ilk inanlı topluluğunun Pavlus'un yazısında nasıl görüldüğü hakkında ne söylüyor? Bu bize telkinin nasıl çalıştığı konusunda ne öğretmektedir?

Pavlus Galatyalılar'a yazdığında, edebî bir sanat eseri üretmeye çalışmamıştı. Tam tersine Kutsal Ruh'un yönetimi altında kendisini ve Galatya'daki inanlıları kapsayan belirgin durumlara hitap etmişti.

Galatyalılar gibi mektuplar, Pavlus'un elçilik hizmetinde çok önemli bir rol oynamıştı. Diğer uluslardan olanlara gönderilen bir hizmetkâr olarak Pavlus, Akdeniz havzasına saçılmış olan sayısız inanlı topluluğu kurmuştu. Mümkün olduğunca bu inanlı toplulukları ziyaret etse de, bir yerde çok uzun süre kalamamıştı. Pavlus yokluğunu gidermek için onlara talimatlar veren mektuplar yazmıştı. Zamanla Pavlus'un mektuplarının kopyaları diğer inanlı topluluklarında da paylaşılmıştı (*Kol 4:16*). Pavlus'un mektuplarından bazıları kaybolmuş olsa da, Yeni Ahit'te en azından onüç kitap onun ismini taşımaktadır. Petrus'un yukarıdaki sözlerinin de gösterdiği gibi, bazı açılardan Pavlus'un yazıları Kutsal Yazı olarak görülmüştü. Sadece bu bile bize kilise tarihinin ilk yıllarında onun otoritesinden hizmet açısının ne kadar yararlandığını göstermektedir.

Bir zamanlar Hıristiyanlar Pavlus'un mektup formatının eşsiz olduğuna inanıyorlardı—Allah'ın vahyedilen Söz'ünü içeren, Ruh tarafından yaratılmış özel bir biçim. Bu görüş, Oxford'lu iki genç araştırmacı olan Bernard Grenfell ve Arthur Hunt'ın Mısır'da papirüsler (Papirüslere yazılı dökümanlar, Mesih'ten birkaç yüz yıl öncesinde ve sonrasında kullanılan popüler bir yazı materyalidir) üzerine yazılmış yaklaşık beşyüzbin eski elyazması bulmasıyla değişti. Yeni Ahit'in en eski kopyalarından bazılarının da bulunmasına ek olarak faturalar, vergi beyannameleri, makbuzlar ve kişisel mektuplar keşfedildi.

Çoğu insan için sürpriz olan şey, Pavlus'un mektuplarında kullandığı temel format, onun zamanında tüm mektup yazarlarının ortak olarak kullandığı bir yazı türüne dönüştü. Mektubun biçimi, (1) göndericiyi ve alıcıyı ima eden bir açılış ve sonra selamlaşmayı; (2) şükür sözlerini; (3) mektubun ana kısmını ve nihayetinde (4) kapanış uyarısını içermektedir.

Kısacası Pavlus zamanının temel biçimini izliyor, yaşatlarına onların aşına oldukları bir araç ve stil aracılığıyla konuşuyordu.

Eğer Kutsal Kitap bugün yazılmış olsaydı, Rab şu an bizlere ulaşmak için ne tür bir vasıta, format ve stil kullanırdı?

Pavlus'un Çağrısı

Pavlus'un mektupları genelde eski mektupların temel biçimini taşıyor olsa da, Galatyalılar Pavlus'un diğer mektuplarında bulunmayan birçok eşsiz özelliği de içerirler. Anlaşıldığı takdirde bu farklar bizlere Pavlus'un hitap ettiği durumu daha iyi anlamamıza yardımcı olurlar.

Galatyalılar 1:1, 2'yi, Pavlus'un Efesliler 1:1, Filipililer 1:1, ve 2.Selanikliler 1:1'de yazdığı açılış selamlarıyla kıyaslayın. Pavlus'un Galatyalılar'a selamını diğerlerine benzer veya farklı kılan şeyler nelerdir?

Pavlus'un açılış selamı sadece diğerlerinden biraz daha uzun olmakla kalmayıp, aynı zamanda elçisel yetkisinin temelini de farklı bir tarzda tarif etmektedir. Sözcük anlamı olarak *elçi*, "gönderilen kişi" veya "kurye" demektir. Yeni Ahit'te en katı anlamıyla İsa'nın oniki takipçisi ve dirilmiş Mesih'in görüldüğü ve O'nun tanıkları olma görevini verdiği diğerleri için kullanılmıştır (*Gal 1:19, 1Ko 15:7*). Pavlus, kendisinin bu seçilmiş gruba dahil olduğunu deklare etmektedir.

Pavlus'un elçiliğinin insandan kaynaklandığı yönündeki iddiaları güçlü bir şekilde inkâr etmesi gerçeği, Galatya'daki bazılarının onun elçisel yetkisini baltalamaya çalıştıklarının bir göstergesidir. Neden? Daha önce de gördüğümüz gibi, inanlı topluluğundan bazı kişiler, kurtuluşun yasanın işerini değil, sadece Mesih'e imanı temel aldığı yönündeki Pavlus'un mesajından hoşnut değillerdi. Onlar Pavlus'un Müjdesi'nin itaati baltaladığını düşünüyorlardı. Bu sorun yaratıcılar çok zekiymiş. Pavlus'un Müjde mesajının temelini, onun elçilik yetkisiyle doğrudan bağlantılı olduğunu biliyorlardı (*Yubanna 3:34*), ve bu yetkiye güçlü bir saldırı yapmaya karar vermişlerdi.

Ancak Pavlus'un elçiliğini direkt olarak inkâr etmemişler; sadece bunun gerçekten çok önemli olmadığını iddia etmişlerdi. Pavlus'un, İsa'nın orijinal takipçilerinden biri olmadığını olası olduğunu ima etmişler; böylece onun yetkisi Allah'tan değil insanlardan—belki de Antakya'da Pavlus ve Barnaba'yı görevlendirmiş olan inanlı topluluğu liderlerinden gelmekteydi (*Elç 13:1-3*). Veya belki de sadece ilk yerde Pavlus'u vaftiz eden Hananya'dan kaynaklanmaktaydı (*Elç 9:10-18*). Onların düşüncelerine göre Pavlus sadece Antakyalı veya Şamlı bir haberciydi—başka bir şey değil! Sonuç olarak onun mesajının Allah'ın Söz'ü değil, sadece kendi fikirleri olduğunu iddia etmişlerdi.

Pavlus bu iddiaların yarattığı tehlikeyi fark etmiş ve acilen kendisine Allah tarafından verilen elçiliğini savunmuştu.

Günümüzde kendi inanlı topluluğu sınırlarımız içerisinde hangi zekice yollarla Kutsal Yazı'nın otoritesi sarsılmaya çalışılıyor? Bu meydan okumayı nasıl fark edebiliriz? Daha da önemlisi, bunlar Kutsal Kitap'ın yetkisine ilişkin (belki) senin düşüncelerini nasıl etkiledi?

Pavlus'un Müjdesi

Kendi elçiliğine ek olarak, Pavlus Galatyalılar'a yaptığı açılış selamında başka neleri vurgulamaktadır? Gal 1:3-5'i, Ef 1:2, Flp 1:2, ve Kol 1:2 ile karşı.

Pavlus'un mektuplarının eşsiz özelliklerinden biri de selamlamada *lütuf* ve *esenlik* sözcüklerini ilişkilendirme tarzıdır. Bu iki sözcüğün kombinasyonu, Grek ve Yahudi dünyasında en karakteristik selamlama şekillerinin bir modifiyesidir. Grek yazarlar "Selamlar" (*chairein*) diye yazarken, Pavlus Grekçe'de benzer bir ses yapısına sahip olan "Lütuf" (*charis*) sözcüğünü kullanmaktadır. Pavlus buraya tipik bir Yahudi selamı olan "Esenlik" sözcüğünü eklemiştir.

Bu iki sözcüğün kombinasyonu laf olsun diye yapılmamıştır. Tam tersine sözcükler aslında müjdenin mesajını tarif etmektedir. (Aslında Pavlus bu iki sözcüğü Yeni Ahit'te diğer yazarlardan daha fazla kullanmıştır.) Lütuf ve esenlik, Pavlus'tan değil, Baba Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'tendir.

Galatyalılar 1:1-6'da Pavlus müjdenin hangi yönlerini dahil etmektedir?

Pavlus'un açılış selamında müjdenin doğasını açıklamak için az bir yeri olsa da, müjdenin özünü sadece birkaç kısa ayetle ustaca tarif etmiştir. Müjdenin dayandığı merkezî gerçek nedir? Pavlus'a göre, rakiplerinin alkışladığı yasaya uygunluğumuz değildir. Tam tersine müjde, tamamen çarmıhta Mesih'in bizler için ölümüyle ve ölümden dirilişiyle gerçekleştirdiği şeye dayalıdır. Mesih'in ölümü ve dirilişi bizim kendimiz için hiçbir zaman yapamayacağımız bir şeydir. Bunlar günahın ve ölümün gücünü kırmış, O'nun takipçilerinin birçoğunu korku ve esarete bağımlı kılan kötünün kudretinden özgür kılmıştır.

Pavlus'un Allah'ın bizler için Mesih'te yarattığı harika lütuf ve esenlik haberlerinde yansıttığı gibi, 5. ayette gördüğümüz spontane şükür duasını etmiştir.

Pavlus'un Galatyalılar 1:1-5'de kullandığı sözleri göz önüne alarak, müjdeden ne anladığını yaz. Yazdıklarını Sebt Günü arkadaşlarıyla paylaş.

Başka Müjde Yok

Pavlus'un mektuplarındaki açılış selamından sonra ne gelmektedir? Galatyalılar'ın diğerlerinden farkı nedir? Gal 1:6'ya, Rom 1:8, 1Ko 1:4, Flp 1:3 ve 1Se 1:2 ile karşı.

Pavlus inanlı topluluklarına yazdığı mektuplarda her türlü yerel meseleleri ve sorunları dile getirirse de, açılış selamını okuyucularının imanı için bir duayla veya Allah'a şükür sözleriyle devam ettirmeyi bir alışkanlık haline getirmiştir. Bunu, her türden tartışma yaratan davranışlarla mücadele eden Korintliler'e yazdığı mektuplarında bile yapmıştır (1Ko 1:4 ve 5:1 ile karşı.). Galatya'daki durum o kadar bozuktur ki, Pavlus şükran duasını büsbütün atlamış ve konuya gelmiştir.

Galatya'da meydana gelenler konusunda, Pavlus endişesini ortaya koymak adına ne gibi sert sözler kullanmıştı? Gal 1:6-9, 5:12'yi okuyun.

Pavlus Galatyalılar'a karşı suçlamasında hiçbir sözünü esirgememişti. Onları Hıristiyanlığa ihanet etmekle suçlamıştır. Aslında 6. ayette gördüğümüz *dönmek* sözcüğü, çoğunlukla askerlikten kaçarak ülkelerine sadakatsizlik yapan askerler için kullanılmaktadır. Dinî anlamda Pavlus, Galatyalılar'ın Allah'a sırtını dönen dönemler olduğunu ifade etmişti.

Galatyalılar nasıl Allah'ı terk etmişlerdi? Başka müjdelere yönelerek. Pavlus birden fazla müjde olduğunu söylemiyor, ancak inanlı topluluğunda Mesih'e imanın yeterli olmadığını öğreten (Elç 15:1-5) bazı kişilerin sanki başkası varmış gibi davrandıklarını söylemektedir. Pavlus müjdenin bu şekilde çarpıtılmasından dolayı o kadar üzülmüştür ki, farklı bir müjdeyi vaaz edenin Allah'ın lanetine uğramasını arzu etmektedir! (Gal 1:8). Pavlus bu konuda o kadar katıdır ki, aynı şeyi iki kez vurgulamak zorunda kalmıştır (Gal 1:9).

Bugün kendi inanlı topluluğumuzda bile (bazı yerlerde) doktrin üzerine deneyimlerin vurgulanması eğilimi vardır. En önemli şey (bize söylenen) kendi tecrübemizdir, Allah ile olan ilişkimizdir. Deneyim ne kadar önemli olsa da, burada Pavlus'un yazısı bizlere doğru doktrinin önemi konusunda ne öğretmektedir?

Pavlus'un Müjdesinin Kökeni

Galatya'da sorun çıkarırlar, Pavlus'un müjdesinin aslında başkalarının onayını elde etmek için kendi arzusundan kaynaklandığını iddia etmişlerdi. Sadece insanları hoşnut etmek isteseydi, Pavlus mektubunda farklı olarak ne yazardı? Gal 1:6-9, 11-24'ü göz önüne alın.

Pavlus neden diğer uluslardan imana gelenlerin de sünnet edilmesini talep etmedi? Pavlus'un muhalifleri, onun bedeli ne olursa olsun dönüşüm istediğini iddia etmişlerdi. Belki de onlar, Pavlus'un diğer uluslardan olanların sünnetten çekindiklerini bildiğinden, sünnet şartını talep etmediğini düşünüyorlardı. O insanları hoşnut eden biriydi! Bu tür iddialara yanıt olarak, Pavlus muhaliflerine 8. ve 9. ayetlerdeki sert sözlerle karşılık vermektedir. Eğer istediği tek şey insanları hoşnut etmek olsaydı, mutlaka farklı şekilde yanıt verirdi.

Pavlus neden insanları hoşnut etmeye çabalayarak Mesih'in takipçisi olmanın imkânsız olduğunu söylüyor?

Pavlus 11. ve 12. ayetlerde müjdeyi ve yetkiyi doğrudan doğruya Allah'tan aldığını ifade ettikten sonra, 13-24 ayetlerdeki sözleri ne anlam taşıyor?

13-24 ayetler, onun dönüşümünden önce (13, 14. ayetler), dönüşümü esnasında (15, 16. ayetler) ve daha sonrasında (16-24 ayetler) otobiyografik bir anlatımla Pavlus'un durumunu ortaya koymaktadır. Pavlus bu olayların her birini oluşturan koşulların, onun müjdeyi Allah'tan başka birinden almasını kesinlikle olanaksız kıldığını iddia etmektedir. Pavlus öylece oturup, başkalarının onun çağrısını sorgulayarak mesajını hor görmesine izin vermemiştir. Kendisine ne olduğunu biliyordu, neyi öğretmeye çağrıldığını biliyordu ve bedeli ne olursa olsun onu yapacaktı.

Mesih'e çağrıldığından ne kadar eminsin? Allah'ın senden yapmanı istediği çağrıdan nasıl emin olabilirsin? Aynı zamanda çağrıdan emin olsan bile, neden başkalarının da nasihatini dinlemeyi öğrenmelisin?

EK ÇALIŞMA: “Hemen hemen her kilisede doğuştan Yahudi olan üyeler vardı. Bu kimselere Yahudi öğretmenler kolayca yaklaşıyorlardı ve onlar aracılığıyla kiliselerde kendilerine dayanak noktası sağlıyorlardı. Yazınsal iddialarla Pavlus’un öğrettiği doktrinleri çöktürmek olanaksızdı; böylece en ahlâksız ölçekte onun etkisini yıpratmaya ve yetkisini zayıflatmaya çalıştılar. Onun İsa’nın elçisi olmadığını ve O’nun tarafından görevlendirilmediğini; aksine Petrus, Yakup ve diğer elçilerin öğretilerine karşı olan doktrinleri öğrettiğini iddia ettiler. . .

“Kötülüğün bu kiliseleri çabucak mahvetmek için tehdit ettiğini gördüğünde Pavlus’un ruhu altüst oldu. Derhal Galatyalılar’a mektup yazarak, onların yanlış teorilerini açığa vurdu ve imandan çıkmış olanları çok sert bir şekilde azarladı.”—Ellen G. White, *Sketches From the Life of Paul*, S. 188, 189.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Grubunuzda müjdeden ne anladığınız yolundaki açıklamaları okuyun. Birbirinizin yazılarından ne öğrenebilirsiniz?
- ❷ Pavlus Galatyalılar’ı selamladıktan sonra İsa’nın ölümünün belirli bir nedenle olduğunu belirtiyor. Bu neden neydi ve bugün bizler için ne gibi bir anlamı vardır?
- ❸ Galatyalılar 1:14’de Pavlus atalarının geleneklerini savunmakta çok gayretli olduğunu söylemektedir. “Gelenek” derken, muhtemelen hem Ferisilerin sözlü geleneklerini hem de bizzat Eski Ahit’i kastetmiş olmalıydı. (Eğer varsa) geleneklerin imanımızdaki yeri nedir? Gelenek sorununa ilişkin Pavlus’un tecrübesi bugün için bizlere ne gibi bir uyarı sağlamaktadır?
- ❹ Pavlus, kendisinden farklı şeye inananlara karşı neden “hoşgörüsüzdü?” Müjde konusunda farklı bir görüşe sahip olanlar hakkında yazdığı şeyleri yeniden okuyun. Günümüzde inanılı topluluğumuzda böyle sert ve uzlaşmasız bir duruş nasıl karşılanmalıdır?

ÖZET: Galatya’daki sahte öğretmenler, Pavlus’un hizmetini, onun elçiliğinin ve müjde mesajının Allah tarafından verilmemesini iddia ederek baltalamaya çalıştılar. Pavlus her iki iddiaya da Galatyalılar’a yazdığı mektuptaki açıklık ayetlerinde karşılık verdi. Kurtuluşa giden sadece bir yol olduğunu cesurca ortaya koydu ve kendi dönüşümünün etrafında geçen olayları tarif ederek bu çağrı ve müjdenin sadece Allah tarafından olabileceğini bildirdi.